

Històries del Museu Vallhonrat de Rubí

1962 La rierada

Elena Boixader Baraut i Núria Julià Fosas

Edita: Fundació Museu Vallhonrat

Coordinació: Anna Vallhonrat Miralles

Text: Núria Julià Fosas

Il·lustracions: Elena Boixader Baraut

Disseny i maquetació interior i coberta: Eduard Fernández Villatoro

Correcció: Núria Julià Fosas

Idea original: Núria Julià Fosas

Primera edició: Setembre del 2022

ISBN: 978-84-09-44150-1

Fundació Museu Vallhonrat
Ps. Francesc Macià, 80 2a
08191 Rubí
Tel. 93 588 54 99
www.museuvallhonrat.com

Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquest conte

Núria Julià Fosas
Elena Boixader Baraut

1962 la rierada

col·lecció

Històries del Museu Vallhonrat de Rubí

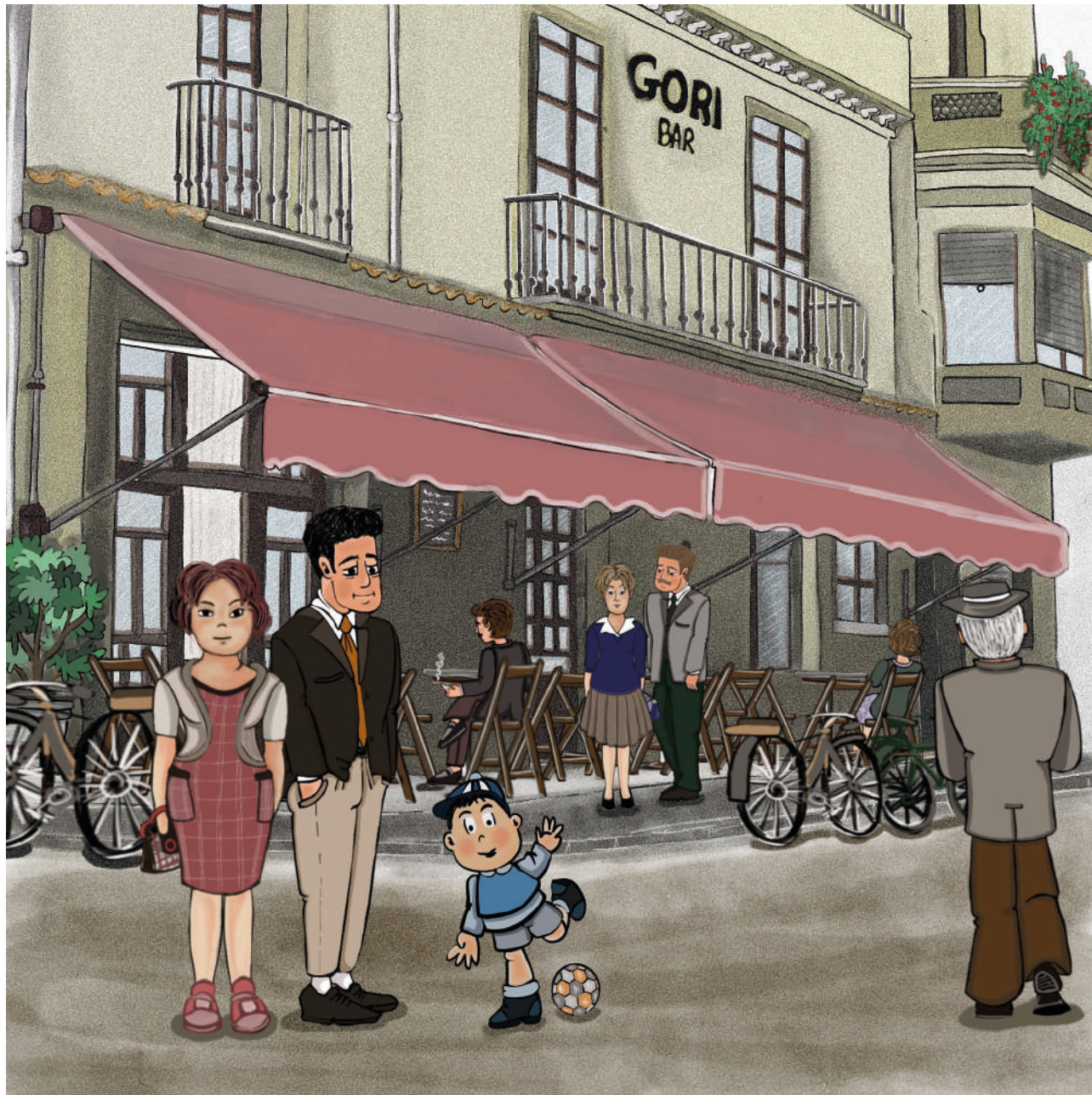
2

Fundació Museu Vallhonrat

FA MOLTS ANYS, RUBÍ ERA UN POBLE PETIT I AMB ENCANT,
ENVOLTAT DE RIEROLS I BOSCOS PLENS D'OCELLS PIULANT,
FÀBRIQUES, MASIES, VINYES I CAMPS DE CONREU
PLACES BONIQUES I FONTS PER TOT ARREU.

ELS RUBINENCs DISFRUTAVEN D'UNA VIDA TRANQUIL·LA,
FINS QUE ELS ESTIUEJANTS ARRIBAVEN A LA VIL·LA
PER VIURE UNS DIES PROP DE LA NATURA, ALLUNYATS DE LES CIUTATS,
DE LA CONTAMINACIÓ I DEL SOROLL AL QUE ESTAVEN ACOSTUMATS.

TOT VA CANVIAR UNA NIT DE SETEMBRE,
DESPRÉS D'HORES PLOVENT SENSE PARAR.

LA BRUTICIA ARROSSEGADA PER LA RIERA, UN PONT VA TAPONAR,
L'ALÇADA DE L'AIGUA VA COMENÇAR A PUJAR I LA RIERA ES VA DESBORDAR
DESTRUINT AL SEU PAS, TOT EL QUE VA TROBAR.

CRITS DEMANANT AUXILI ES PODIEN ESCOLTAR,
GENT DAMUNT DE LES TEULADES NO DEIXAVA DE PLORAR.
IMPOTENTS I ABRAÇATS, SENSE PODER AJUDAR,
ENCARA NO SABIEN EL QUÈ QUEDAVA PER ARRIBAR.

LES CAMPANES DE L'ESGLÉSIA VAN REPICAR

I A TOT EL POBLE VAN ALERTAR.

COTXES I CAMIONS ENFOCAVEN ELS LLOCS AFECTATS

PER MIRAR SI ALGUNS VEÏNS PODIEN SER RESCATATS.

AMB LA CLAROR DEL SOL, AL DIA SEGÜENT,
MULTITUD DE PERSONES VA VEURE IMPOTENT
COM LES CASES PROPERES A LA RIERA HAVIEN DESAPAREGUT
QUEDANT UN LLOC DESERT, SILENCIÓS I EN IMMENSA SOLITUD.

DESTRUCCIÓ, MORTS I TRAGÈDIA ÉS EL QUE LA RIERADA VA PROVOCAR,
PERÒ TOTHOM, MALGRAT LA DESGRÀCIA, ES VA UNIR PER AJUDAR.
FINS I TOT EL PRESENTADOR I PERIODISTA, JOAQUIN SOLER,
QUE PER RÀDIO I EN DIRECTE, UNA CRIDA D'AJUT SOLIDARI VA FER.

L'ALCALDE AMB LES MÀXIMES AUTORITATS LA CIUTAT VAN VISITAR
PER VEURE LES DESTROSSES QUE LA RIERADA VA OCASIONAR:
MÉS DE CINC-CENTES PERSONES VAN DESAPARÈIXER O MORIR
I ALGUNES, FOREN TROBADES A QUILÓMETRES, LLUNY DE RUBÍ.

A LA PLAÇA DE L'ANTIC MERCAT MUNICIPAL
VA TENIR LLOC EL MULTITUDINARI FUNERAL.
MOLTA EMOCIÓ I UN SILENCI TRENCAT PELS PLORS
DELS FAMILIARS I AMICS QUE PLORAVEN ALS MORTS.

TREBALLADORS DE DIFERENTS CIUTATS VAN VENIR
PER CONSTRUIR UN GRAN BARRI A L'ENTRADA DE RUBÍ.
VINT-I-CINC DE SETEMBRE FOU EL NOM QUE LI VAN POSAR
I MOLTES FAMÍLIES AFECTADES, VAN PODER VIURE ALLÀ.

EN POC TEMPS, AQUELL POBLE PETIT, EN CIUTAT ES VA TRANSFORMAR :

L'AMBIENT TRANQUIL, LA CONVIVÈNCIA I EL VEÏNAT VA CANVIAR.

CARRERS ASFALTATS, PISOS I FÀBRIQUES ES VAN CONSTRUIR

I ELS EDIFICIS ANTICS, LES FONTS I LES PLACES ES VAN DERRUIR.

PER NO OBLIDAR TOT EL QUE A RUBÍ VA PASSAR,
UNA ESCULTURA AL PONT DE LA RIERA ES VA INSTAL·LAR.
ANYS MÉS TARD, AMB UN ACTE MULTITUDINARI ES VAN COMMEMORAR
ELS SEIXANTA ANYS D'UNA RIERADA QUE ENCARA FA EMOCIONAR.

Completa l'escrit escrivint sota del dibuix, la paraula que correspon

1

Fa temps, la de , era plena de , de

i camins plens d' , que regalaven ombra a la

asseguda als . La tràgica va fer que a la ciutat de

s'hi construïssin més i , i ara és una industrial.

Enganxa tires de paper de cel·lofana
imitant els colors de l'aigua de la riera

2

3

Relaciona cada paraula amb el dibuix

CIUTAT DE RUBÍ

CAMPS DE CULTIU

RIERA

EDIFICI ESCARDÍVOL

PONT DESTRUÏT

Dibuixa com t'images que va ser la rierada a Rubí

Pinta aquest dibuix

5

Digues si és CERT o FALS

- ☐ La rierada és el nom d'un vent
- ☐ L'aigua que va taponar el pont del C. Cadmo, baixava dels camps de Tarragona
- ☐ Va destruir bona part de la ciutat de Rubí i va matar més de 500 persones
- ☐ Va passar el 25 de setembre de 1962
- ☐ Els incendis provocats per la rierada, van destruir molts boscos
- ☐ Moltes persones es van quedar sense casa

6

LA RIERADA

Explicar històries implica que les mares i pares, avis i àvies, tinguin una herència valuosa per deixar a generacions futures.

Aquest conte expressa la tràgica història de la rierada que va tenir lloc la nit del 25 de setembre de 1962 al Vallès Occidental que va afectar a moltes famílies rubinenques i amb tot el respecte, pretén ser un homenatge als més de cinc-cents morts i desapareguts per les aigües.

La rierada es va desbordar amb una força desmesurada a l'alçada del pont del carrer Cadmo, arrossegant amb fúria camps, edificis i persones riera avall, provocant que la ciutat quedés aturada durant setmanes en les quals, tothom va treballar sense descans rescatant cadàvers, retirant deixalles, ajudant als ferits i a les famílies que havien quedat sense res i traient forces d'on no n'hi havia per ajudar en unes condicions molt doloroses.

Més enllà d'aquesta història, la lectura ens mostra que una societat millor és possible i que molt a prop nostre, sempre hi ha bona gent que no dubta en ajudar als afectats i que la generositat, la feina en equip, la fortalesa i l'esperança, son aliats indiscutibles quan succeeixen aquests terribles fets que van marcar per sempre a la ciutadania.

Aquest conte vol ser la veu de molts rubinencs que van viure i patir una tragèdia sense precedents que va marcar un abans i un després a la ciutat.

El director del Museu Vallhonrat, Pere Vallhonrat Guiu, fill del fundador i les seves filles, son la tercera generació que continua treballant amb molta il·lusió i esforç, per mantenir i preservar viu aquest llegat familiar que contribueix a difondre part de la història local a través de les seves col·leccions.

COL·LECCIÓ:

Històries del Museu Vallhonrat de Rubí

1 — Vine al Museu Vallhonrat

2 — 1962 la rierada

Proper conte:

3 — Pons Cirac, l'Àngel del cristall

Imatge dels efectes ocasionats per la rierada a la zona de l'Escardívol. Fotografia: Joaquim Julià Roca